

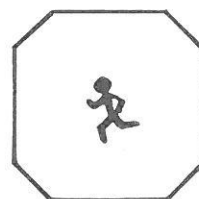
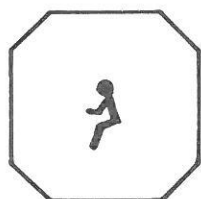
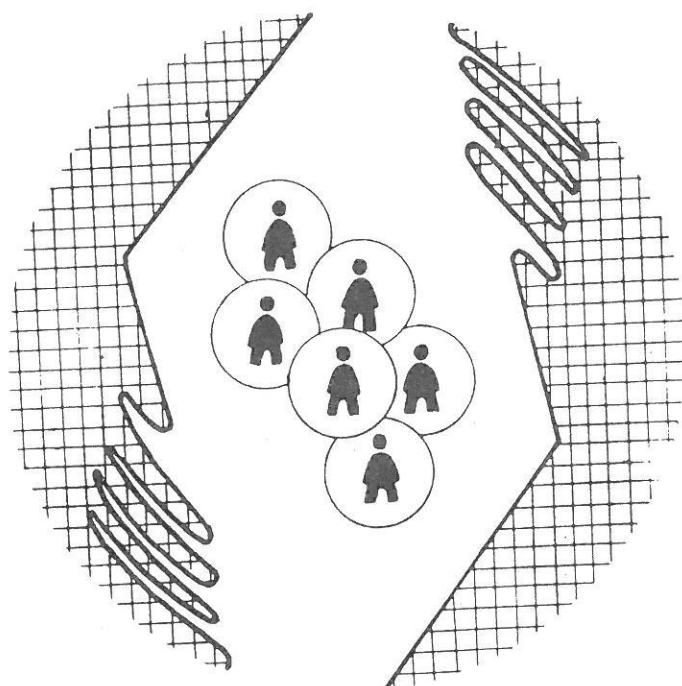

STOPINJICE

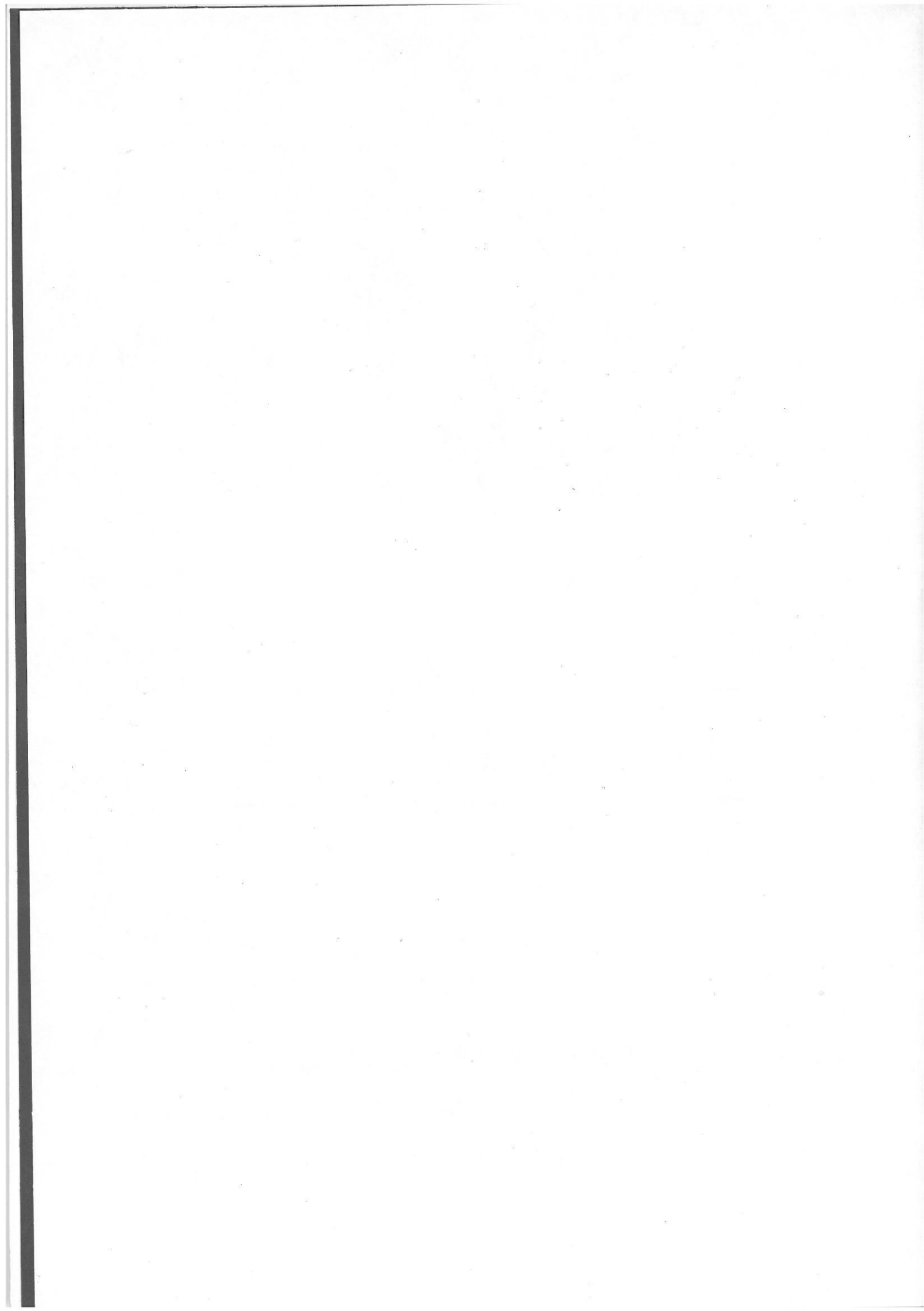
GLASILO ZAVODA »MIHA PINTER«
DOBRNA

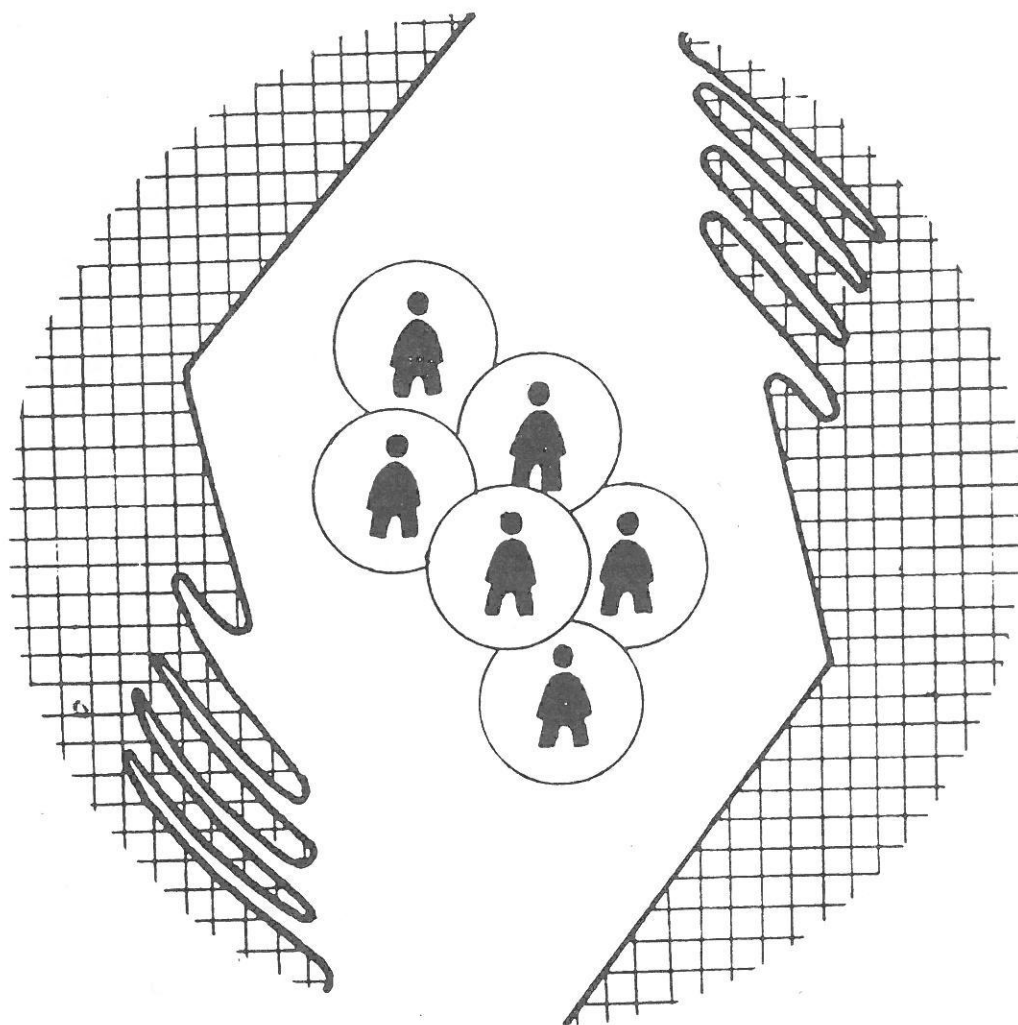
2

**3. REPUBLIŠKE ŠPORTNE IGRE
ZMerno IN TEŽJE PRIZADETIH
OTROK IN MLADOSTNIKOV**

Zahvala vsem, ki so s svojim prostovoljnim delom omogočili izvedbo 3. športnih iger otrok v delovnem usposabljanju.

PRIZNANJE izrekamo: vojakom celjskega garnizona, ekipi sodnikov, Tatjani Dremelj, povezovalcema programa, Stanku Lorigerju, Nataši Urbančič–Bezjak, godbi na pihala EMO–Celje, Jožetu Seničarju, ekipi ozvočenja, staršem, Jožetu Joštu, zboru OŠ Dobrna, glasbenima spremljevalcema Darinki in Marku, posebej Viktorju Rožancu in kolektivu.

STOPINJICE MALO DRUGAČE

Kadar začnemo, na kateremkoli področju življenja in dela, z uvajanjem novih vsebin, ki so drugje že sprejete, veljavne in potrjene, imamo občutek, da je pred nami še dolga pot, da bo potrebno napraviti še veliko stopinj, včasih tudi stopinjic.

Za glasilo našega zavoda smo izbrali naslov "STOPINJICE", s katerim želimo povedati, kako pomembna je vsaka izmed njih, v smislu že najmanjšega napredka pri otroku z zmerno ali težje duševno prizadetostjo.

Tokrat bi se ob pripravljanju III. športnih iger na Dobrni s to simboliko približali razvoju organizacije športno-družabnih-rekreativnih srečanj za zmerno in težje prizadete otroke in mladostnike v Sloveniji. V tem kratkem času so postala množičnejša, bogatijo se po organizacijski in programski plati, ljudje vse bolj prostovoljno pomagajo pri izvedbi iger. Preko slovenskega so se razširile na zvezni-jugoslovanski in na mednarodni nivo. (V Evropi je olimpiada od 1968 leta, v ZDA od 1963 leta.) Tako bodo letos od 18. do 20. junija v Splitu – "Jugoslovanski susreti", od 20. do 27. julija pa bo Specialna olimpiada na Škotskem.

Na obeh olimpiadah bomo prvič sodelovali tudi Slovenci s svojo ekipo.

Omeniti je še potrebno gostovanje Zavoda iz Črne na Koroškem na zimskih specialnih olimpijskih igrah v Avstriji. Ker zgled res vleče, ho ta zavod v letu 1991 organiziral Olimpiado zimskih športov v svojem kraju.

Z namenom, da bi se ob športnih aktivnostih učinkovitejše in sistematičnejše odvijala tudi osnovna rehabilitacija otrokovih psihofizičnih sposobnosti po letnem programu, da bi le-ta bolj kreativno preživljal prosti čas, se je v okviru republike ustanovila Komisija za šport in rekreacijo duševno prizadetih otrok, mladostnikov in odraslih. Osnovni program je vsekakor športni in obsega vse osebe z zmerno in težjo prizadetostjo od njihovega najzgodnejšega obdobja do starosti. Spremljata pa ga socialni in kulturni program (npr. glasbenoplesni večer pred igrami), saj veselja, razvedrila ne moremo ločevati od doživljanja športnih rezultatov.

Med seboj tekmujejo posamezniki in ne ekipe, saj smo na osnovi izkušenj ugotovili, da je to nesmisel. Potrudili smo se, iskali najustreznejše kriterije za razvrstitev otrok v tekmovanje. Zavzemamo se za izbirna tekmovanja po regijskem principu. Verjetno so to le stopinjice, vendar mislimo, da so potrebne.

Tudi letos bomo zapeli himno športnih iger: "Ko si srečen" in upamo, da bodo otroci, ob skokih v daljino, metih žogice, teku na 30 in 60 m, štafeti in plavanju ter v zabavno glasbeno plesnem večeru zopet obdarjeni z občutki veselja, da bodo deležni radosti, ki jo daje misel: "Tudi jaz sem se pridružil svetu zmagovalcev". Pa naj bo to v svojem kraju, na področju regije, republike, zveze, kontinenta ali sveta. Tako so stopinjice že napravile dolgo pot.

Na delčku te poti, v Dobrni vam vsem želimo, da bi himno: "Ko si srečen", res zapeli z glasnim: "Hura, hura, hura!"

*Špela Oprčkal
specialni pedagog*

**RAZVRSTITEV TEKMOVALCEV PO STAROSTI (2 skupini),
PO ŠPORTNEM REZULTATI (4 podskupine) in PO SPOLU (8 podskupin)**

I.	starost: do 14. leta	tek na 30 m	skok z mesta	met žogice 250 g
1	začetnica	nad 10 sek	do 110 cm	do 10 m
	začetnik	nad 8 sek	do 100 cm	do 10 m
2	športnica	do 10 sek	nad 110 cm	nad 10 m
	športnik	do 8 sek	nad 100 cm	nad 10 m
II.	starost: od 14. leta do 20. leta	tek na 60 m	skok z mesta	met žogice 250 g
3	začetnica	nad 10 sek	do 150 cm	do 12 m
	začetnik	nad 10 sek	do 150 cm	do 20 m
4	športnica	do 10 sek	nad 150 cm	nad 12 m
	športnik	do 10 sek	nad 150 cm	nad 20 m

Med seboj tekmujejo samo začetniki (začetnice) prve ali druge starostne kategorije.

IZBIRNO TEKMOVANJE III. ŠPORTNIH IGER

Vsako leto načrtujemo tri športne dneve z naslednjimi vsebinami:

- smučanje, sankanje in igre na snegu
- orientacijski pohod
- tekmovanje v atletiki

Vse discipline so prilagojene psihofizičnim zmožnostim naših otrok. Žal že drugo leto zapored zaradi pomanjkanjasnega nismo uspeli realizirati zimskega športnega dne.

Vreme nam je bilo bolj naklonjeno, ko smo 9. maja izvedli tekmovanje v atletiki, ki je bilo hkrati tudi izbirno tekmovanje za določitev ekipe, ki nas bo zastopala na letošnji olimpiadi.

Priprave na tekmovanje so se začele že zgodaj spomladi s "kondicijskimi" pripravami v naravi, ki nam nudi široke možnosti za trening. Nekajkrat smo se podali tudi na TRIM stezo v zdraviliškem parku, ki je zelo lepo urejena.

Tudi tisti, ki neradi telovadijo so začeli ob ustrezni motivaciji tovarišic marljivo vaditi. Tako so na izbirnem tekmovanju sodelovali vsi gojenci. Glasno smo spodbujali še posebej tiste, ki so jim tovarišice morale pomagati, da so uspeli preteči vso progo, vreči žogico vsaj do prve oznake, preskočiti nekaj cm . . . Držali smo se olimpijskega gesla: *Važno je sodelovati.*

Seveda pa so med nami že tudi pravi "prekaljeni" športniki, med katerimi se je vnelo pravo tekmovalno vzdušje. Ti so posegli po najvišjih mestih, zato prevelikih presenečenj ni bilo. Seveda je bilo tudi nekaj razočaranj in žalostnih obrazov in seveda upanja, da se bodo med "srečneže", ki bodo zastopali naše barve, vpisali kdaj drugič.

Na osnovi danih kriterijev in doseženih rezultatov so bili v letošnjo ekipo izbrani naslednji:

1. Starostna kategorija do 14. leta

- začetnik: Močenik Janez*
- začetnica: Flis Vida*
- športnik: Bezjak Ivan*
- športnica: Flis Vida*

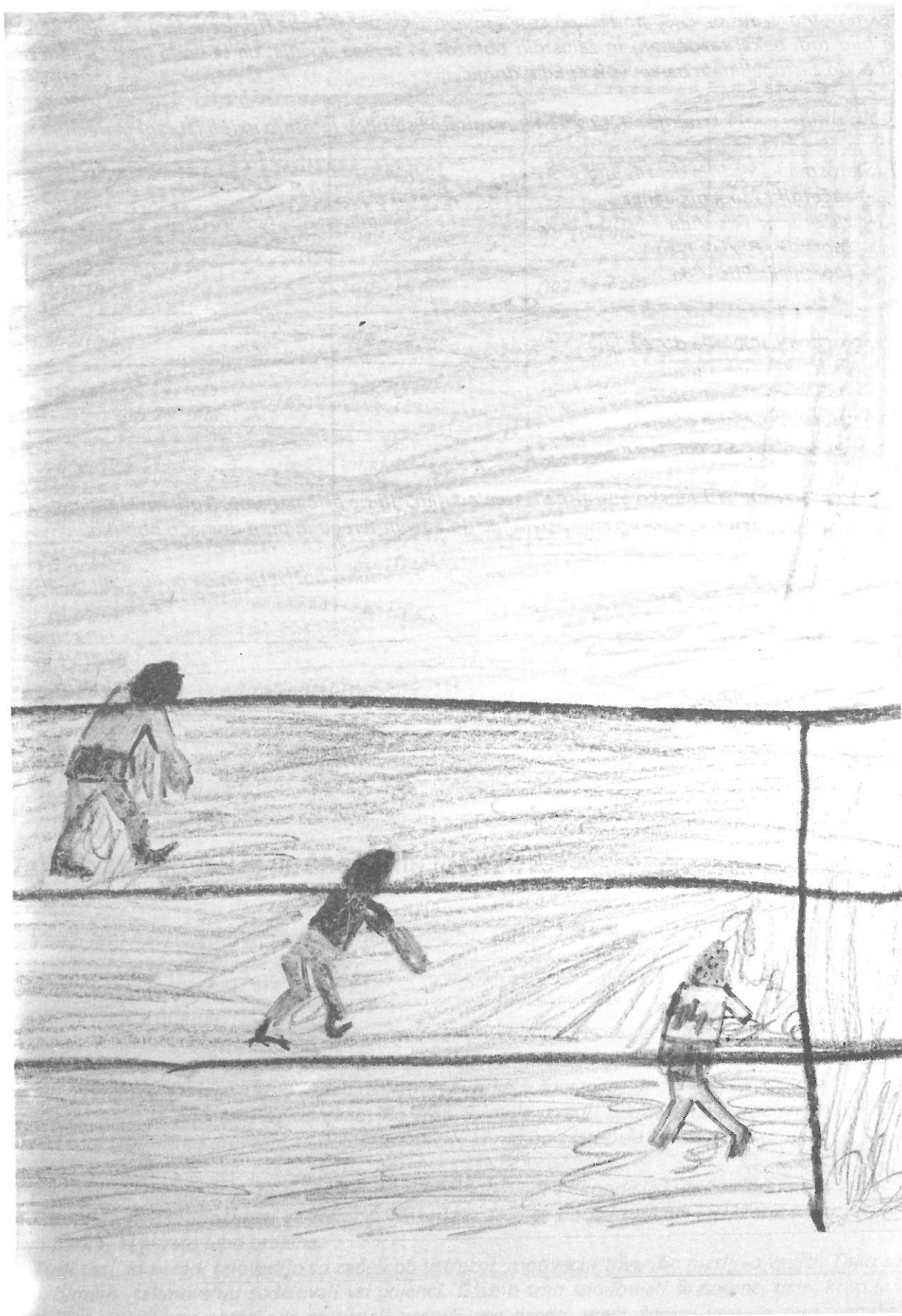
2. Starostna kategorija do 20. leta

- začetnik: Gor Dušan*
- začetnica: Gaber Jožica*
- športnik: Mihelak Darko*
- športnica: Dajčman Darinka*

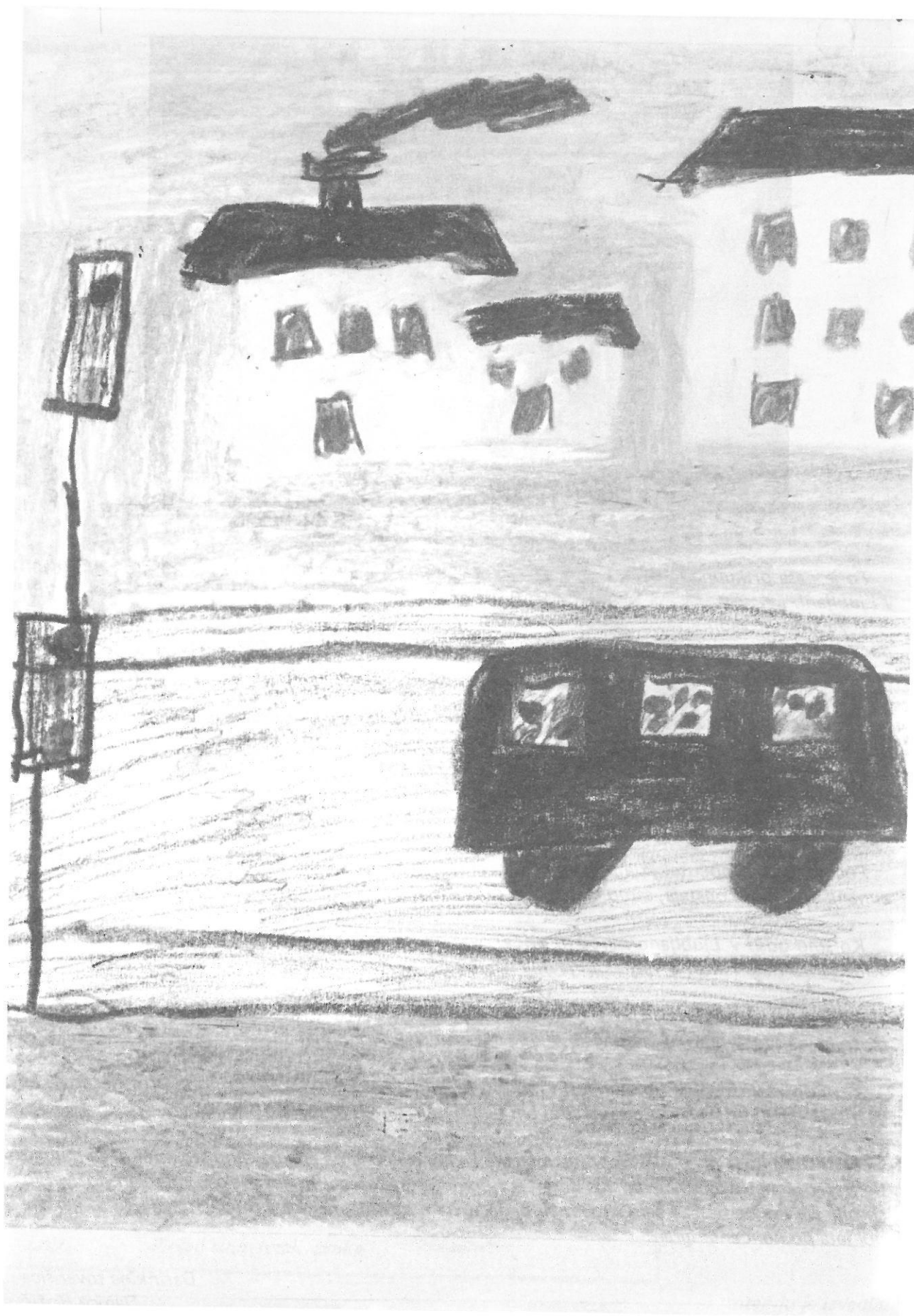
Težko bo ponoviti lanskoletni uspeh, tega od njih niti ne pričakujemo. Tudi športniki najvišjih kategorij pravijo, da je mnogo težje zmagati na domačem terenu in pred domačo publiko.

Želimo jim, da bi bilo tudi to srečanje za njih nepozabno doživetje in da bi dosegali rezultate v okviru svojih sposobnosti.

*Danica Rožič
spec. pedagog*

TEKLA SEM NA 60 m IN PRITEKLA 1. NA CILJ

PELJEMO SE V LJUBLJANO

To je naša prikupna deklica Darinka, naša najuspešnejša tekmovalka na zadnjih športnih igrah v Ljubljani.

V zavodu je zadnje leto, čeprav še ni dopolnila 18 let. Zelo se veseli, da bo ostala doma in pomagala staršem pri delu na kmetiji. Prepričana sem da jim bo v resnično pomoč, saj njene marljive in spretno roke zmorejo marsikaj.

Je deklica, ki je v marsičem drugačna od ostalih. Nikdar ne išče družbe svojih vrstnikov, tudi od mene in ostalih noče pozornosti.

Le redkokdaj se mi približa, tu in tam me boječe poboža po laseh in mi pove, da me ima rada.

Sama sebi je dovolj, zamaknjena v svoj bogat notranji svet. Malo govori. Tu in tam kaj vpraša. Vprašanja so si vedno podobna. Bolj zgovorna postane le takrat, ko teče beseda o njenem domu.

Pogosto imam občutek, da se sploh ne zaveda, kar se dogaja okrog nje. Pa temu ni tako. Tudi zunanji svet zanjo obstaja, samo doživlja ga po svoje.

Ko smo odšli v Ljubljano nihče ni pričakoval od nje kakšnih vidnih rezultatov. Vsi upi so bili usmerjeni v naše fante. V vsej ekipi je bila najbolj mirna, tiha, odsotna.

Tudi na samem tekmovanju je delovala zelo plašno in zbegano. Pa vendar je v pravem trenutku iztisnila vse svoje moči in premagala tekmice v vseh treh disciplinah.

Za našo maloštevilno spremljevalno ekipo je bilo to popolno, zelo prijetno presenečenje, ki ga nismo mogli prikrivati. Ponosni smo bili nanjo in ji hoteli čestitati.

Tudi Darinka je pri podelitvi tretje medalje že kar poletela na zmagovalno stopničko, že mnogo bolj sproščena in nasmejana. Ko sem se v domu z udeleženci pogovarjala o njihovih doživetjih so bile Darinkine besede zelo skope. Mnogo več nam povedo njene izvirne ilustracije, ki so nastale pol leta po končanih igrah.

*Darinkina tovarišica
Danica Rožič*

Zadnje športne igre v Ljubljani so bile za naše udeležence in spremljevalno ekipo nepozabno doživetje. Povprašala sem jih, kaj jim je iz teh iger najbolj ostalo v spominu.

Takole so odgovarjali:

Leon: Tekel sem kot Honda.

Zvezdana: To, da sem sprejela pokal. Takrat sem zavriskala.

Ivan: Jedli smo pomaranče, torto. Ko smo se vračali domov sem bruhal.

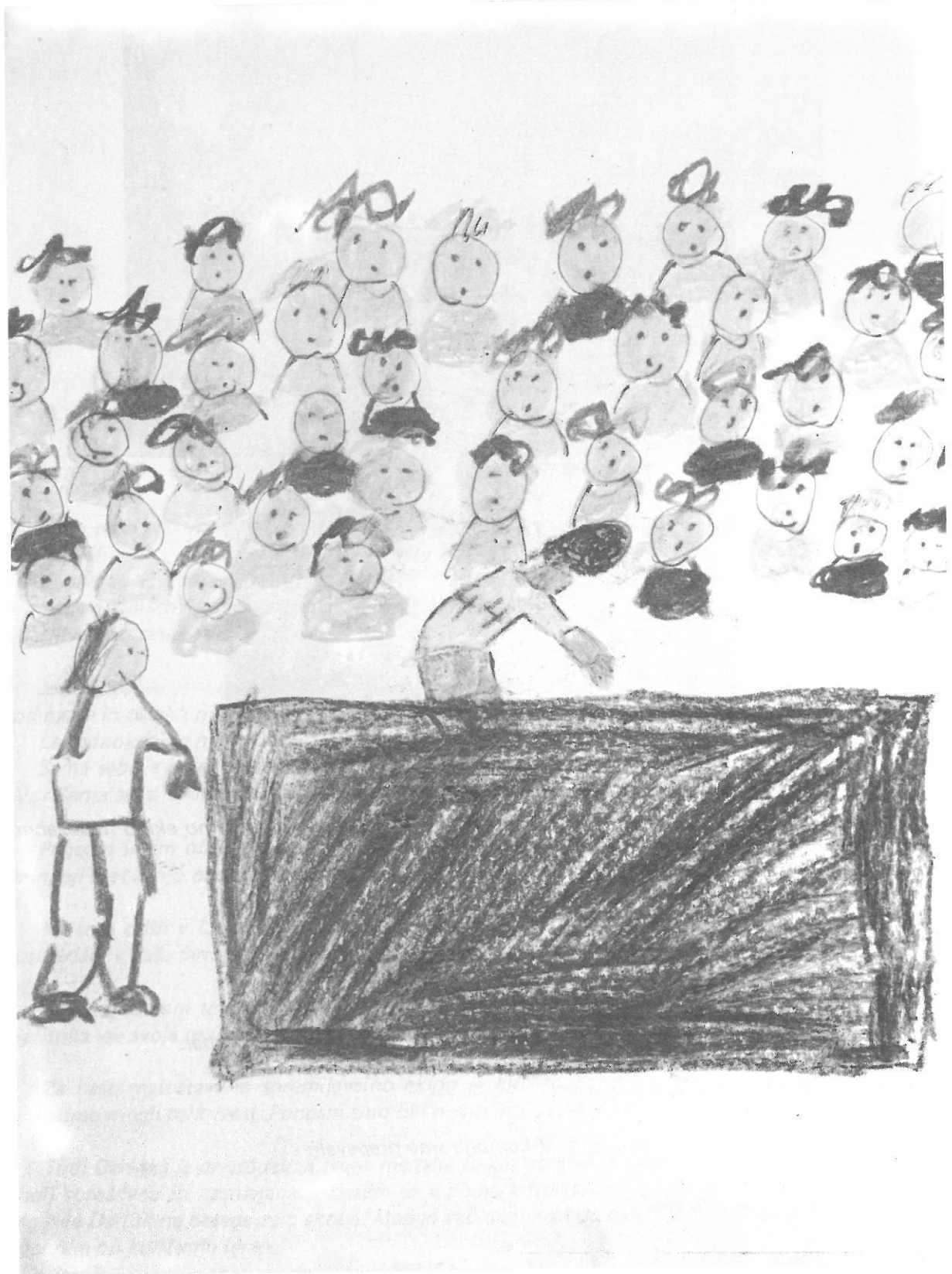
Darinka: Dobila sem štiri medalje.

Marjanca: Peljali smo se s kombijem. V kombiju smo prepevali.

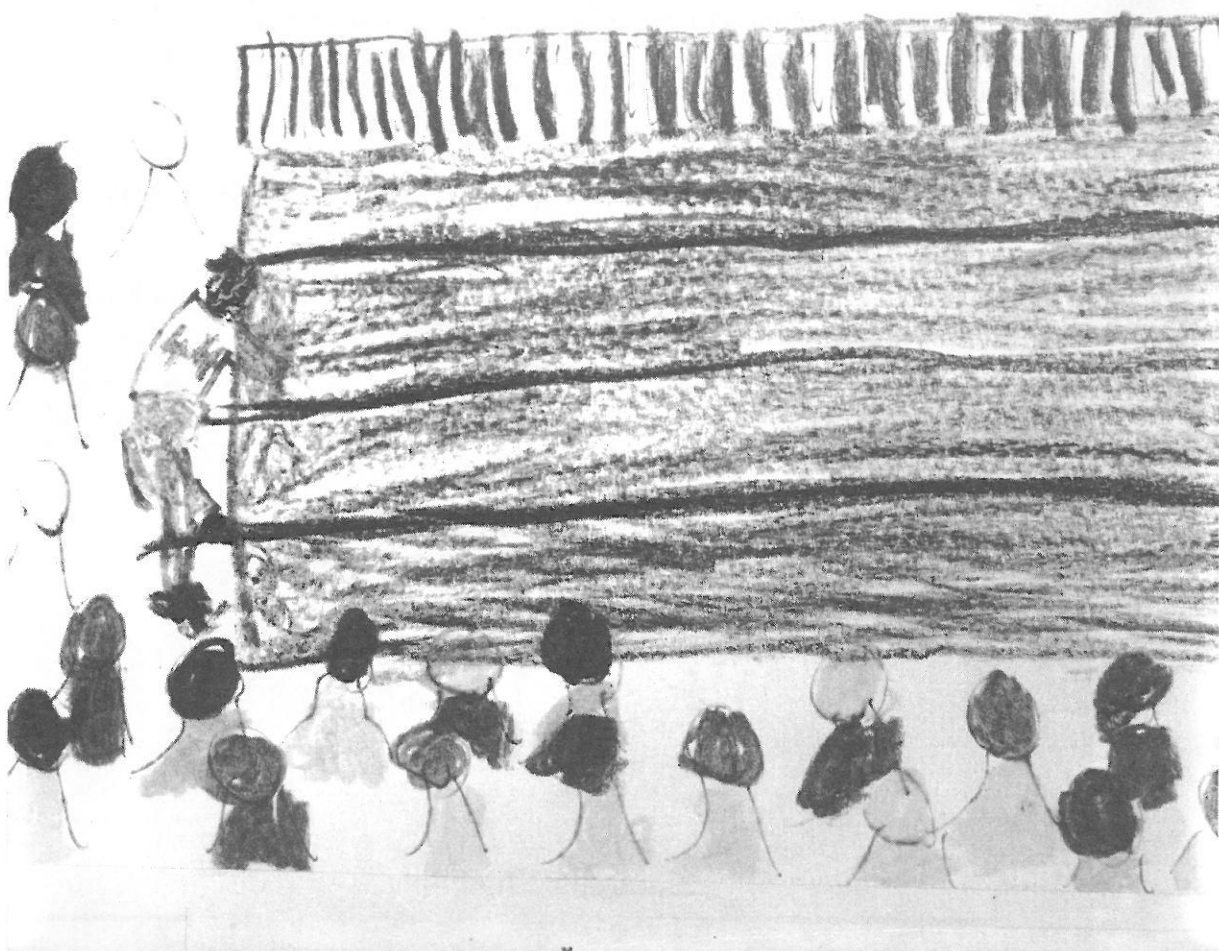
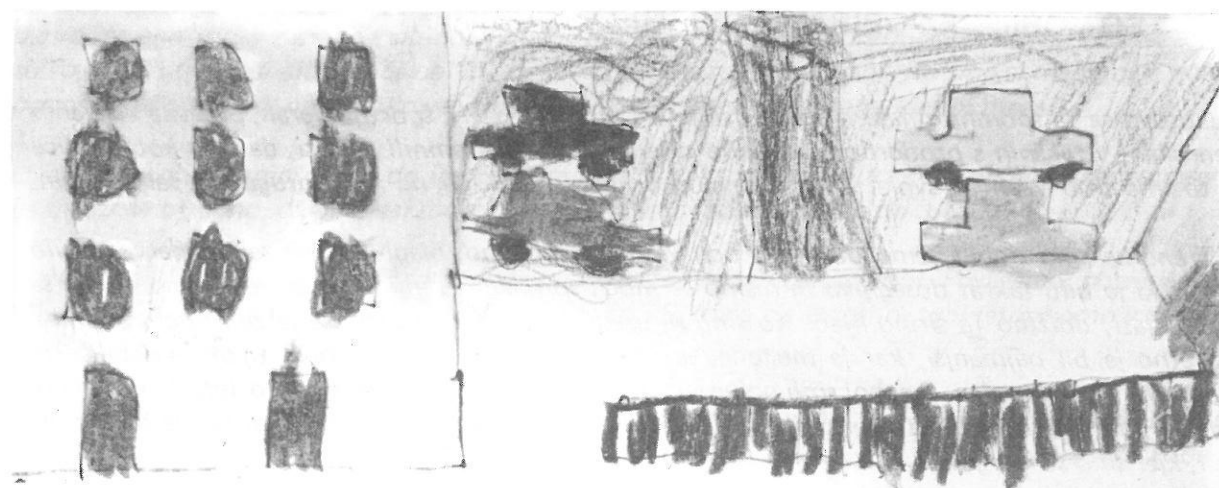
Darko: Vse mi je bilo všeč !

Lojzi: Plesali smo, letali, skakali.

*Intervju je izvedla:
Spremljevalka ekipe
Danica Rožič*

EN, DVA, TRI, HOOOP IN 175 cm

BRAVO ! ČEZ ČRTO IN PREKO SODNIKOV

KAKO SO KOBILICE POBIRALE MEDALJE V LJUBLJANI

Gotovo se še spomnite naše ekipe, ki se je v Ljubljani, na II. športnih igrah, pojavila v zelenih trenerkah, v takšnih s prodorno in vpijočo zeleno barvo. Zapomnili smo si, da smo kot kobilice in to ime smo vzeli za svoje. Tokrat se bomo igram približali na malo drugačen, šaljiv način.

Trenerke smo dobili samo dan pred odhodom v Ljubljano, blago te žive zelene barve je bilo edino, ki je bilo takrat dosegljivo in nismo se mogli sprijazniti z njim. Poleg tega smo morali še popravljati, dolžino in širino hlač. Ko smo se urejali od glave do pete, se je že pripeljal kombi. Verjetno je bil najmanjši, kar je mogoče, vendar je moral zadostovati za 8 otrok – kobilice in 3 odrasle spremljevalce. S seboj smo poleg športne opreme imeli še "večerno toaleta", pa malico, kamero, del Orffovega instrumentarija . . . Sedežev je bilo premalo, najbolj udoben je bil tisti na tleh, kjer smo se menjavali.

Komaj smo se natrpali v avto, že smo ugotovili, da nam manjkata še dve zastavi. Zopet je bilo potrebno napraviti načrt za racionalno namestitev v avtu. Ker smo krenili na pot opoldne, je bilo zelo vroče, eden za drugim smo slačili odvečno obleko. Naš kombi je bil rdeč, pa smo se odločili, da bomo preštevali rdeče avtomobile – do Ljubljane smo jih našteali 53. Tudi peli smo, drug drugega smo spraševali in si odgovarjali na vprašanja pričakovanj. Kombi je bil glasen, peljal je bolj počasi, toliko kot je zmožel. Gledali smo na uro ali bomo prišli pravočasno. Našli smo naš cilj – stadion na Kodeljevem – in iskali vhod – v daljši krožni vožnji smo ga našli. Končno !

"Takšni ste kot kobilice", je bilo slišati. Po končanem tekmovanju, pa smo se ob nepričakovanem uspehu posameznikov, res počutili kot te odzivne žuželke. Vrnili smo se namreč z osmimi medaljami za sodelovanje, s šestimi za športne rezultate in s štirimi priznanji za štafetni tek. Kot kobilice smo poskočili vsakič, ko je bilo po zvočniku slišati naše ime.

Radi se tudi spomnimo torte, ki smo jo dobili v srečolovu, hitro je izginila z mize, kot bi jo napadel roj kobilic. Pomagal nam je občudovalec s Škofljice, ki je zaprosil za kar šest kosov. Za vsakega se je zahvalil, kot da se ne bo več vrnil k mizi.

Kobilice so plašne in tako smo se predvsem spremljevalci prestrašili, ko so nam naložili nalogo, da pripravimo naslednje športne igre na Dobrni. Otroci so bili seveda več kot zadovoljni.

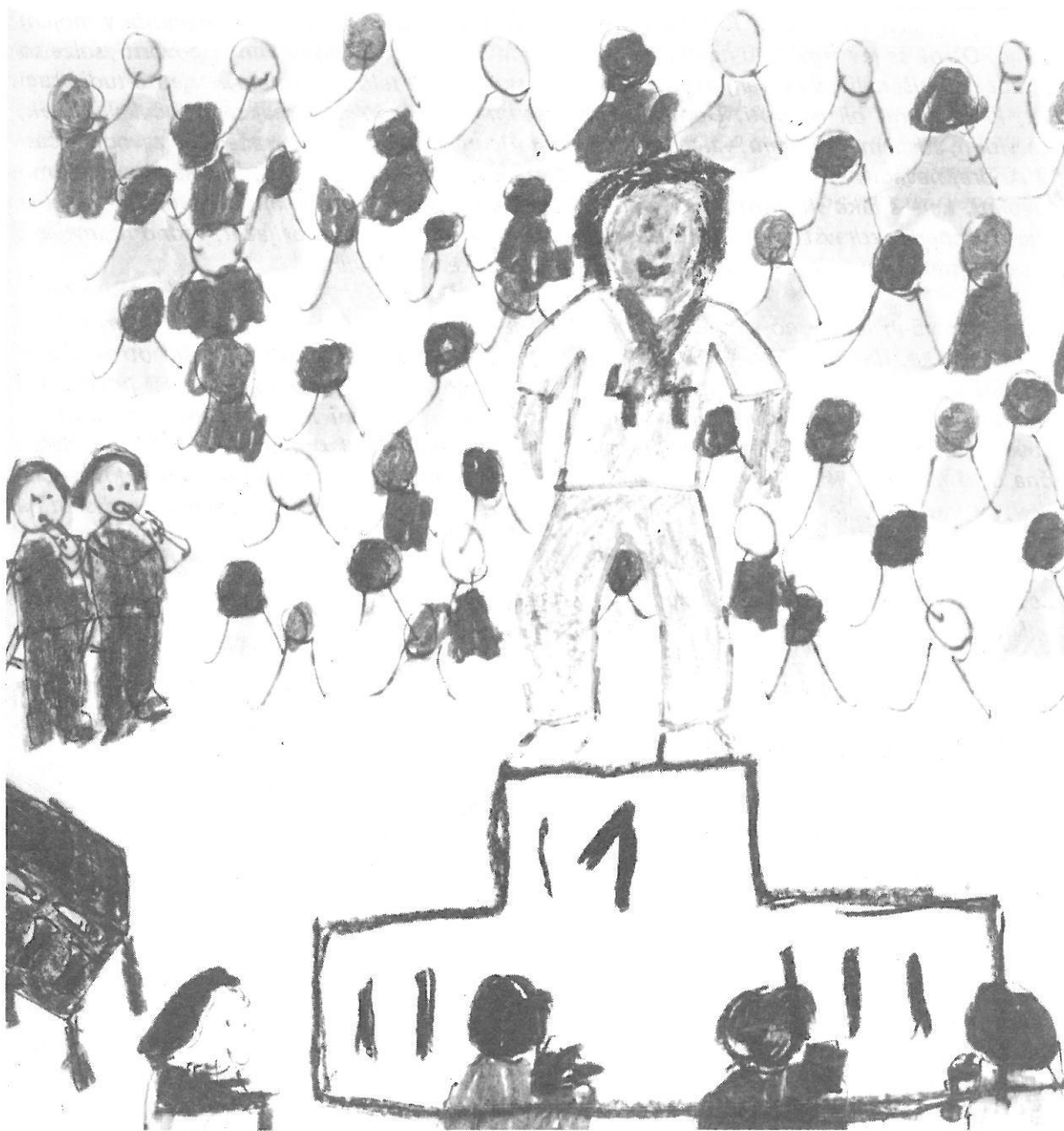

Nazaj grede je bilo še manj prostora v kombiju, saj smo dobili veliko medalj, priznanj, ekipno darilo, še eno večjo zastavo s simbolom športnih iger . . . , pa tudi želodci kobilic težko prenesejo toliko dobrot, v trdi ali tekoči obliki, kot smo jih zaužili v Ljubljani. Ko smo si med potjo nazaj privoščili še sladoled, nam lahko verjamete, da nam ni ostal vsem tam, kjer bi moral.

Sedaj že odštevamo dneve do iger, pridni smo kot čebelice in hitri kot kobilice, skačemo sem in tja ter se trudimo, da bi se tekmovalci in obiskovalci pri nas dobro počutili.

No, tisti, ki nas še ne poznate pa imate možnost, da nas spoznate letos. Pridite nas pogledat, na III. športno-rekreativno-družabno srečanje 25. in 26. maja na Dobrno, tudi letos bomo v zelenih trenerkah, zopet v takšnih živo zelenih.

Špela in Danica
z ekipo kobilic

3 KRAT SEM STALA NA NAJVIŠJI STOPNICI, VSI SO MI PLOSKALI

USODA

16. 7. 1979 — "še eden mongoloid" zaslišim porodničarja, babica pa mi prav prijazno govori: fantek, težak toliko, dolg toliko. Fantek ne joče, celotno telo in lice je sivo. Skleпам, da je nekaj narobe ! Doživim prvi šok, ko mi pojasnijo otrokovo stanje. Po odpustu iz porodnišnice pričnem s terapijo pomirjeval pod zdravniško kontrolo. Navidezno stanje se izboljša, v notranjosti pa vre do 4-tih let otrokove starosti. Sprijaznim se z vsem kar je mogoče, umirim napetost, ki je vladala tudi v družini. Takrat sem lahko odkrito spregovorila o otrokovem stanju, obiskovala razne seminare za duševno prizadete. Mož je vse skupaj sprejel čisto drugače, hkrati pa tolažil mene.

Kmalu zatem doživim drugi šok, ki ga ne bom pozabila nikoli v življenju: 3. 12. 1984 — preselili smo se, za otroka pa ni bilo varstva. Kam sedaj ? Po pomoč se napotim v Celje k tov. Alif Olgici, ki se je z nami odpeljala po "rešitev" na Dobrno. Tu nas je sprejela tov. ravnateljica brez predhodnega sporočila. Tako preplašenim nam je pojasnila vse razmere, način življenja v zavodu. Brez prošnje in brez premisleka nam je zagotovila, da naš Andrej lahko ostane pri njih še isti dan. Bil je še mali, navajen samo naju. Kakšno bo slovo ? Ta urica poslavljanja je bila najhujša v mojem življenju. Otrok se je "trgal" od naju, jokal, prosil "MOV, MOV" ! Nisem mogla govoriti, solze so tekle kot najhujši naliv; v notranjosti me je tiščalo, skratka vse telo je drgetalo, verjetno tudi drugi otrok, ki je takrat bil na poti. Doma je bila praznina, teden dolg. Komaj sem dočkala petek, da ga vidim, stisnem, poljubim, vzamem domov. Hudo pa je bilo tudi pri vračanju v zavod. Počasi se je Andrej navadil, midva z možem pa tudi. Z vzgojo in načinom življenja in dela v zavodu smo zadovoljni, kajti s tako strokovnim kadrom so lahko ponosni. Vse imajo urejeno, od socialne službe, logopeda, zdravstvene službe, specialne pedagoge . . . Vsi so prijazni, vedno nasmejani, prav tako ostalo osebje kot so kuharice, varuhinje, delavke v pralnici !

Po več kot 5-ih letih smo srečni in zadovoljni, da je naš Andrej našel drugi dom, spoznal prve črke in številke, da tovarišice tako lepo poskrbijo za vse praznike z nastopi naših otrok. To je pravo doživetje za nas starše; s solznimi očmi in iskrico upanja gledamo na boljši jutri. Kajti v zavodu na Dobrni se trudijo, čeprav živijo skromno so prijazni in pripravljeni pomagati in svetovati ! Zato dragi starši, ne oklevajte z odločitvijo kam s prizadetim otrokom ? Mi smo danes srečna družina, vsak vikend je Andrej z nami, počitnice prav tako. Navadil se je z odhodov — prihodov, le redno ga je treba jemati domov, kajti tudi prizadeti otrok ima čustva, predvsem pa je ta otrok tudi naš, ne le enkrat mesečno !

Še enkrat bi se rada zahvalila vsem v zavodu in vam želim še veliko uspehov pri nadaljnjem delu ! Iskreno hvala !

Silva Kašič — mamica

NAŠI OTROCI SO DRUGAČNI

Naši otroci so drugačni,
vsi niso kot moj, vedno lačni.
Drugače pa so vsi podobni
poredni včasih — nikdar zlobni.
Ne znajo pisati ne brati,
zato pa tudi nič lagati.
Čeprav že z rojstvom se jim zgodila je krivica
za njih to bridka ni resnica.
Veseli so že, ker živijo,
prihodnosti se ne bojijo.
Zato nikar se ne slepimo,
da zdravi srečno le živimo.

Saj toliko vsakdanjih je skrbi,
ki njih nikoli ne mori.
Od vsega pa največ velja,
ker ljubijo nas iz srca.

Milena Beloševič — mamica

IZPOVED

Tretje leto že vodim sina v zavod. Odločitev je bila težka, strah me je bilo dne, ko bom pustila otroka prvič samega med novimi obrazi. Sedem let je imel, vedno zraven nas domačih, spraševala sem se kakšno bo slovo.

Bilo je lepo jesensko jutro, peljali smo se z avtobusom proti Dobrni. Gledala sem skozi okno, pot je bila dolga, v grlu me je tiščalo. Kričala bi – ZAKAJ, ZAKAJ ? Peljali smo mimo gradu na gričku. Tu je torej novi dom, toda tu ni nikjer ograje, nikjer mreže, ki bi varovala otroke, saj je cesta le nekaj metrov stran od igrišča. Vedela sem, da tu otroci niso sami. Stopili smo skozi težka vrata. Na hodniku je bilo nekaj otrok, pritekli so k nam nas spraševali, eden nas je peljal k tov. Štefki, soc. delavki. Počasi, umirjeno nama je razložila, kar naju je zanimalo, ogledali smo si dom, spoznali tovarišico.

Nato je sinek odšel na kosilo. "Zdaj bo slovo !" je vpilo v meni, stala sem na hodniku, mož je podpisoval neke dokumente, ko priteče sinek k meni in pravi "Mami, pojdi domov. Jaz ostanem tukaj !"

Povedal je po svoje, bila sem presenečena. Posloveli smo se, nikjer solz, pomahal nam je v slovo. Nato je s svojo novo tovarišico in prijatelji odšel na igrišče, v senco mogočnih dreves. Peljala sem se z avtobusom, mimo doma, bil je še na igrišču, stal ob tovarišici in k sebi stiskal svojega medvedka, ki ga je spremljal povsod. Zdaj sem vedela, da tu ne bo le številka, da bo tu zdaj njegov drugi dom.

Rad se vrača domov, toda tudi v zavod se rad vrača. Tu ga čaka njegova tovarišica Vesna.

Hvala vam dobre tovarišice, čuvate in učite nam naše otroke. Hvala vsem kolektivu, ki skrbite in se trudite, da so naši otroci srečni.

Vsem bi se rada zahvalila, od tov. ravnateljice, soc. delavke, tovarišic, varuhinj, kuharic . . . prav vsem – vaša srca so velika, iz njih naj vedno sije sonce, ki bo grelo naše malčke.

Mamica Milena Teršek

REKREACIJA GOJENCEV ZAVODA MIHA PINTER V ZDRAVILIŠKEM BAZENU

Dobrna je daleč naokoli znana po zdravilni vodi, s katero si ljudje zdravijo najrazličnejša obolenja. Za terapije sta na razpolago dva bazena, kjer se poleg rednih pacientov lahko kopajo tudi ostali krajani. To ugodnost smo izkoristili tudi v zavodu za DU Miha Pinter ter izrazili željo o možnosti kopanja naših otrok v zdraviliškem domu. Sprejeti smo bili s precejšnjo mero posluha za naše prizadevanje.

Tako naši gojenci že nekaj let zaporedoma obiskujejo zdraviliški bazen, ki je zanje še posebno primeren, saj voda ni previsoka, tako da lahko vsi otroci v njej stojijo in samostojno hodijo.

V bazen se hodijo kopat samo že nekoliko starejši gojenci, ki so samostojni pri opravljanju fizioloških potreb in nimajo kakšne posebne vedenjske motnje ali težje duševne prizadetosti, ki bi negativno vplivala na obnašanje celotne skupine.

Število otrok, ki gredo v bazen, je odvisno od njihove prisotnosti ter zdravstvenega stanja. Vedno se združita dve skupini, tako, da otroke spremljata tudi dve tovarišici, s čimer je zagotov-

ljena njihova večja varnost in nadzor. Odhod v kopališče je za gojence posebno doživetje, saj se ga veselijo že vnaprej. Pomeni jim neke vrste nagrado, razvedrilo ter motivacijo za nadaljnje delo in vedenje. V vodi se izvajajo najrazličnejše razgibalne in dihalne vaje ter razvedrilne igre, nekateri otroci pa že uspešno utrjujejo plavalne gibe žabice. Vendar je treba tukaj poudariti, da glavni namen kopanja v bazenu ni učenje plavanja, temveč rekreacija in fizična ter psihična sprostitiv. Velik pomen ima pri tem tudi spoznavanje širšega bivalnega okolja ter čimmanj moteče obnašanje v njem.

Gojenci ob srečanjih in komuniciranju z različnimi ljudmi razvijajo socialne odnose in se seznanjajo s pravili kulturnega vedenja v večjih javnih ustanovah. Nabirajo si tudi pomembne izkušnje, katere jim bodo kasneje še kako pomagale pri težavah ob vključevanju v čimbolj normalno življenje.

Z večletnim kopanjem v bazenu ter navajanjem na primerno obnašanje je pri gojencih mogoče opaziti višjo raven socialne zrelosti, ki se kaže v sposobnosti prilagajanja različnim okoliščinam.

Za naše otroke je značilno, da niso posebno sramežljivi glede ogovarjanja tujih ljudi. To se je pokazalo tudi v bazenu, ko so se nekateri prav prisrčno pogovarjali z gosti ter bili pri tem sprejeti z razumevanjem in strpnostjo, ne glede na njihovo drugačnost.

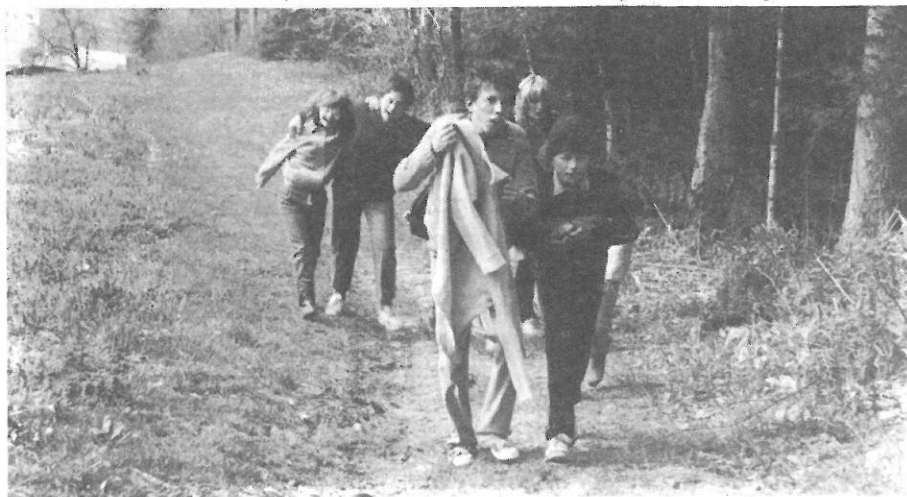
Tovarišici Brigita in Marija

ŠPORTNI DAN

Vsi šolarji se prav gotovo najbolj veselijo športnega dneva, ko pouka ni. Tudi pri nas je posebno vzdušje v takih primerih, čeprav se na športnem dnevu tudi učimo, pravzaprav preverjamo pridobljena znanja.

Obrambni dan izvedemo v pomladanskih mesecih v obliki orientacijskega pohoda. Namen tega športnega dne je, da se gojenci čimbolj samostojno orientirajo v bližnji okolici, da preizkušajo telesno vzdržljivost ob premagovanju poti, da uporabljajo svoja znanja, sposobnosti v dani situaciji. Dolžino poti prilagodimo otroškim telesnim zmogljivostim, prav tako so naloge primerne za vsako razvojno stopnjo. Naloge so iz vsakdanjega okolja. Otroke sprašujemo o stvareh, o katerih se v zavodu takrat učimo, pogovarjamo. Na določeni postaji z otroki potelovadimo – Gojenci radi tekmujejo med seboj in med skupinami. Preverjamo tudi znanja iz prve pomoči. Na takih športnih dneh se izraža izredna kolegalnost, pomoč mlajšim s strani starejših. Najbolj se pa otroci razveselijo pričakovane malice, ki je na tak dan bogatejša, saj jih naporna pot utruji in izčrpa. Seveda pa jim tovarišice tudi ob malici ne damo miru in preizkusimo njihova čutila.

Za konec se še malo poslikamo, da nam doživetja s športnega dne ostanejo bolj živo v spominu.

*Bojana Lipičnik
specialni pedagog*

ZAHVALO IZREKAMO

VSEM, KI PODPIRAJO NAŠO DEJAVNOST IN ŠE POSEBEJ TISTIM, KI SO PO SVOJIH MOŽNOSTIH PRISPEVALI K ORGANIZACIJI IN IZVEDBI III. REPUBLIŠKIH ŠPORTNIH IGER DUŠEVNO PRIZADETIH OTROK V DOBRNI.

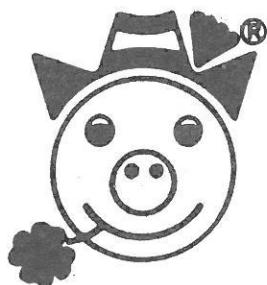
FINANČNO ALI MATERIALNO SO POMAGALI:

- Zveza društev za pomoč duševno prizadetim RS
- Odbor za izobraževanje pri Komiteju za DD Občine Celje
- Odbor za socialno skrbstvo pri Komiteju za DD občine Celje
- Krajevna skupnost Dobrna
- Naša knjiga Celje
- Keramična industrija Liboje
- Miloš Cvetka, Brežice
- Moško frizerstvo Orešnik Ivica, Žalec
- Kmetijska zadruga Žalec
- Ivanc Bogdan, Žalec
- Kmetijska preskrba Šempeter
- Tlaker Franc, Zg. Velka
- Hudej Milica, Žalec
- Kumelj Franc, Laško
- Blaj – Obratovalnica Griže
- Društvo za pomoč duševno prizadetim Šentjur
- Društvo za pomoč duševno prizadetim Celje
- Čarkiš – sadje, zelenjava Celje
- Bunker Žalec
- Ramič – sadje, zelenjava Celje
- Komite za DD in gosp. upr. zadeve Sevnica
- Hmezad, Celjske mesnine
- g. Katharina Zewe
- Žgank Mirica
- Dravinjski dom
- Osnovna šola XIV divizije Dobrna
- Kmetijska zadruga Laško
- Sadnik Vika, Gubčeva 8 Žalec
- Repar Jože c. na Ostrožno Celje
- Kandolfler Dani, Franc – sitotisk – Ipavčeva, Celje
- Pekarna Dobrna
- Samopostrežna Dobrna
- Izletnik Celje
- Slaščičarna JAGODA, Dobrna
- Mesnica Dobrna
- Trgovina LUČKA
- Turnšek Franc – Mesnine Šempeter
- Državna založba Celje

SANOLABOR

DELOVNA ORGANIZACIJA ZA PROMET Z MEDICINSKIMI APARATI,
INSTRUMENTI, OPREMO ZA BOLNICE, LABORATORIJE IN LEKARNE

CIGALETOVA 9, 61000 LJUBLJANA, POŠTNI PREDAL 69/II
TELEFON (061) 317 359 TELEX 31668 YU SANLAB
TELEFAX 325 395

Priporočamo se z vedno
svežim mesom in domačimi
mesnimi izdelki !

MESARSTVO PREKORŠEK

Telefon: 063/772-034
VOJNIK, PRUŠNIKOVA 4

 REK Elektrostrojna oprema
Titovo Velenje,

eso

PARFUMERIJA

SAGHAR

DROGERIJA

Brinovec Viljana dipl. oec.

Slandrov trg 33
63310 Zalec
tel.: (063) 713-135

Privat:
Ruše 3/A
63301 Petrovče
tel.: (063) 776-606

Konus, kemijska in usnjarska
predelovalna industrija n.s.o.

KONUS

Titov trg 17
63210 Slovenske Konjice
Telefon: (063) 751 212, 751 812
Telex: 33526 yu konus
Telefax 063 751 331

TOZD VELEBLAGOVNICA
TITOVO VELENJE

TOZD VELEBLAGOVNICA
Levec

TOZD VELEBLAGOVNICA
Slovenj Gradec

propaganda·ČERNAK·
Titovo Velenje

CVETLIČARNA

VODIŠEK MILENA

Dobrna
Tel.: 778-000

Titovo Velenje

VR VOKOS n. sub. o.

TOZD komunalna oskrba
n. sub. o. Titovo Velenje

PRIMA
TRGOVINA

DOBRNA 55
63204 DOBRNA

Vlasta Leljak, dipl. org. dela
KOMPOLE 105/a, ŠTORE

tel/063-770-089

TOVARNA ZLATOROG MARIBOR

Izdelovanje medicinske opreme,
predmetov iz plastičnih mas in
umetnih smol, turističnih spomin-
kov ter okrasnih predmetov
POZNIK NUŠA
Celje – Celovška 10
Telefon (063) 36-060

CVETLIČARNA
OCVIRK ALOJZ
Čuprijska ul. 1
63000 Celje

Cvetličarna

Slavica Reher

63301 Petrovče 102
Telefon: (063) **776-891**

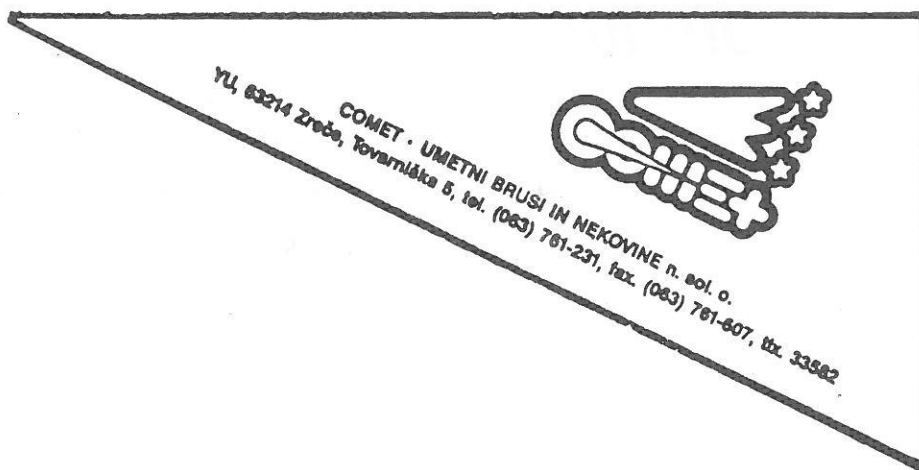
*Aranžiranje daril, izdelava darilnih šopkov,
poročnih šopkov, žalnih aranžmajev*

AERO

Kemična, grafična
in papirna
industrija n. sol. o.,
Celje

Tozd kemija
Šempeter o. sub. o.

ZLATARNE CELJE

KOVINOTEHNA

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

ŠKETA ZVONKO

STROJNO KLJUČAVNIČARSTVO

Izdelovanje značk ♦ plaket ♦ medalj in obeskov

LETUŠ 64 • 63327 Šmartno ob Paki • Tel.: (063) 884-137

GRAVERSTVO

KOVAČ JURE

ročno in strojno graviranje

Trg svobode 5
Celje 63000

**OPTIKA
Irman**

Šlandrov trg 2
Žalec
Tel.: (063) 712-303

- Očala
- Popravila očal
- Kontaktne leče
- Nasveti optika

industrija brezalkoholnih pijač, n.sol.o.
"ZALEC", proizvodnja
brezalkoholnih pijač, n.sol.o., Žalec
63310 ZALEC — Celjska 8
Tek. rač. 50750-601-19805, SDK Žalec
za TOZD "ZALEC" Žalec

SOZD
SLOVIN
Ljubljana

PRODAJALNA

KOS

ZORKA KOS
SOSESKA 5
ŽALEC
TEL.: 063/711-350

zdravilišče dobrna

63204 dobrna
telefon (063) n.c. 778 000
direktor 778 012
recepција 778 023
telex 33817'yu dobrna, telefax 778 034
tekoči račun: sdk celje 50700 603 30463

GASILSKO DRUŠTVO

DOBRNA

VLADO PROSENC
zlatar juvelir

Dobrna 55
63204 Dobrna

Stanovanje: Repno 14, Šentjur 63230
Telefon: 063 742-158

DRAŽ

Modni paviljon & Pletilstvo

Park zdravilišča
Dobrna
63204 Dobrna

Dragica Draž
Uriskova 23
63320 Titovo Velenje

Tel.: (063) 857 355

TURISTIČNO
DRUŠTVO DOBRNA

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

Zavarovalnica Triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

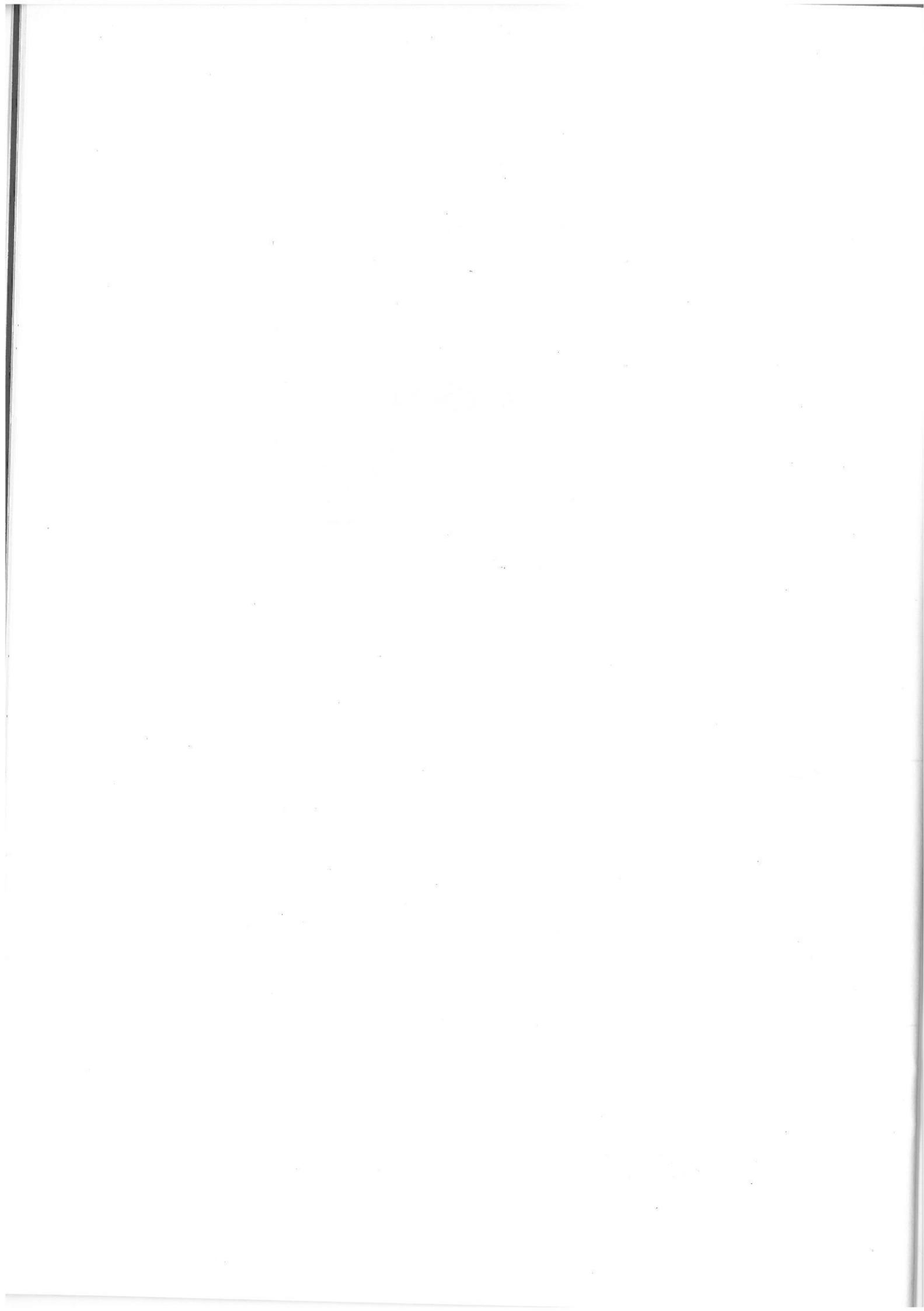

**CC CINKARNA
CELJE**

MERX

*Glasilo so pripravile tovarišice: Danica Rožič, Karin Dobnik, Špela Operčkal in Bojana Lipičnik
Risala je gojenka Darinka Dajčman
Naslovnico je izdelal Viktor Rožanc
Tisk: Bizjak T. Velenje
Naklada: 300*

**kovinotehna
- obvestila**

